



Van Skype tot Facebook via Pluto

Tekst: Marc Loncin • Illustraties: Alice Bertrand

Skype Die vrijdag kwam Charlotte thuis met haar klasgenote Katrien. Ze moesten voor school iets opzoeken op het internet. De meisjes waren niet echt vriendinnen. Maar Charlotte wist dat Katrien geen televisie, gsm of computer had. Ze had haar meegenomen om haar te helpen met haar huiswerk. En ze wou het eens hebben over het gedrag van Madison.

Ze noemden haar Mad. Ze was half februari in de klas gekomen. Ze was net 13 jaar geworden, kleepte zich als een tiener en droeg make-up. Na haar komst was niets nog hetzelfde. Vanaf de eerste dag had ze het op Katrien gemunt. Kleed jij je altijd als een zak aardappelen? sneerde ze.

Niemand had gereageerd. Zelfs Charlotte niet, ook al vond ze het een rotopmerking. Die dag werd Katrien de zondebok van de klas.

De twee meisjes waren net klaar met hun opzoekingswerk toen Skype van zich liet horen. Een berichtje!

In het begin van het jaar had Charlotte aan enkele vriendinnen voorgesteld om een groep te vormen. Ze had dat zelf liever op Facebook gedaan, maar ze was nog te jong. Intussen maakte de hele klas deel uit van de groep. Behalve Katrien.

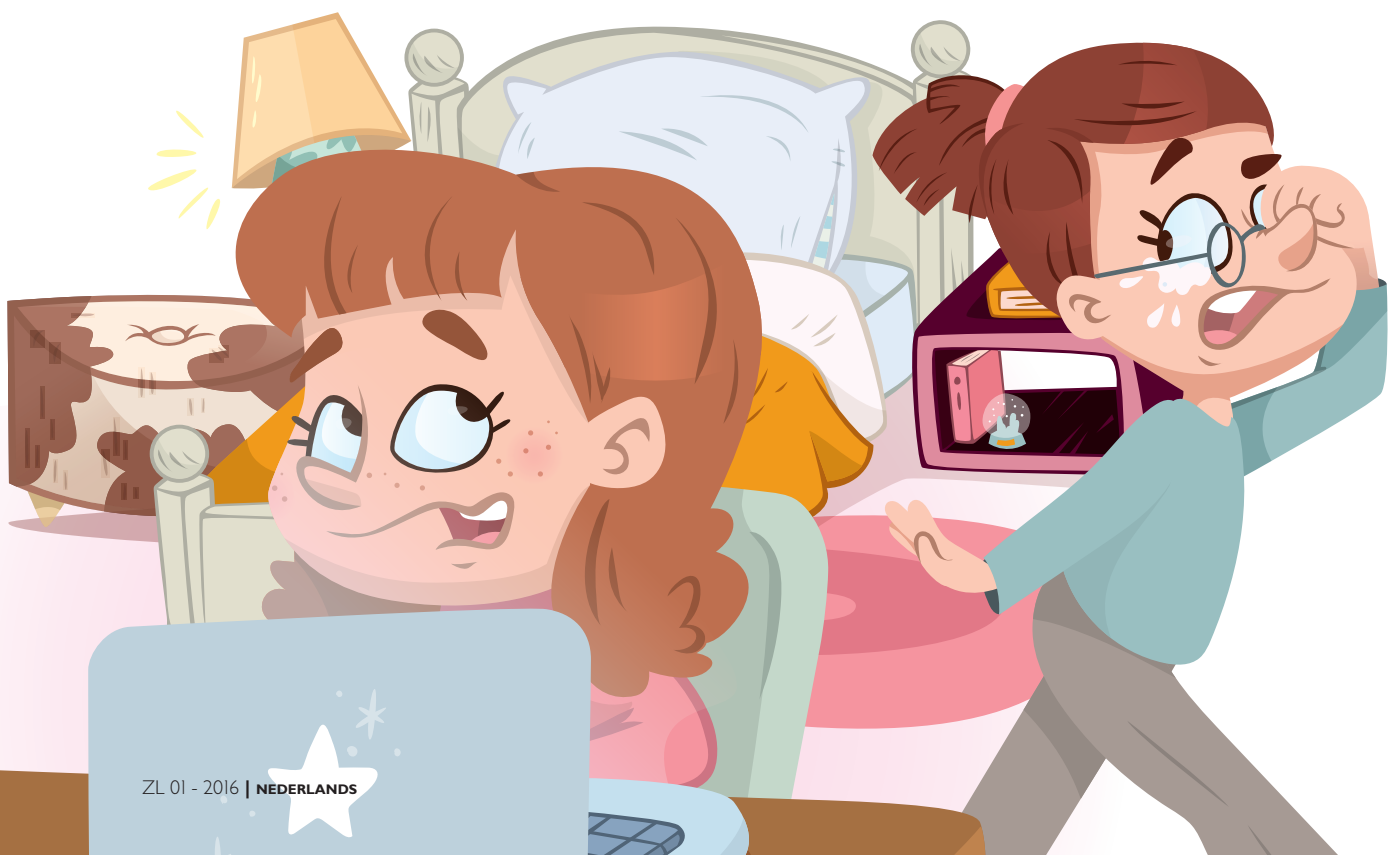
Charlotte bekeek het bericht. Dat had ze beter niet gedaan. Mad had net een foto van Katrien gepost met als bijschrift: *Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de mooiste van het land?*

De foto was diezelfde ochtend gemaakt tijdens hun bezoek aan Technopolis. Meneer Peeters had hen daar mee naartoe genomen.

Voor de lachspiegels hadden ze het bijna bestorven. Mad had haar smartphone genomen. Normaal gezien was dat verboden. Maar meneer Peeters vond het zelf zo grappig dat hij haar had laten doen.

Katrien verbleekte. Je hebt me mooi voor schut gezet, riep ze. Heb je me daarom voorgesteld om met je mee te komen?

Nog voor Charlotte kon reageren, was Katrien er al vandoor. Met tranen in de ogen.





Katrien keerde niet terug naar huis. Ze liep rechtstreeks naar de kennel van Stef, haar buurman. Hij leidde labrador retrievers op als blindengeleidehonden. Katrien bracht al haar vrije tijd bij hem door.

Hij zag haar aankomen en wist meteen dat er iets scheelde. Maar hij deed niets. Pluto, een van zijn trouwe viervoeters, kon zich veel beter over haar ontfermen dan hijzelf.

Katrien liet zich naast de hond op haar knieën zakken. Hij likte lief de tranen van haar gezicht.

De reacties op Mads berichtje lieten niet lang op zich wachten. Haar volgers hielden zich niet in. De anderen zwegen.

*De beauty queen? Dat is ... Katrien!
Het lijkt de bulldog van mijn tante wel.
Beter gekleed dan ooit! ;-)*

Charlotte zette de computer uit. Ze voelde zich slecht. Ze had Katrien een plezier willen doen, maar ze had het alleen maar erger gemaakt. Ze sprong op haar fiets en kwam buiten adem bij het huis van Katrien aan. Maar nog voor ze kon aanbellen, zag Stef haar. Hij sprak haar aan.

Charlotte vertelde hem alles.

Stef dacht na. Plots klaarde zijn gezicht op. Hij had een idee en legde het voor aan Charlotte.

Akkoord! zei ze. Ze sprong haar fiets weer op en keerde naar huis terug.

Charlotte zette haar computer weer aan. Stef had haar enkele foto's doorgemailed. Ze tikte een bericht in op Skype.

Ik wil een nieuw lid voorstellen. Jullie zullen verrast zijn, maar ik vind hem heel schattig!

Ze verzond het bericht, samen met twee foto's van Pluto.

De antwoorden stroomden meteen binnen. Iedereen was dol op de blonde labrador. Via mail stuurde Charlotte het paswoord naar Stef. Hij zou in de plaats van Pluto praten.

Zodra hij haar bericht ontving, logde hij in. Hij schreef:

Zo blij dat ik bij jullie groep hoor! Waf! Waf!

Ze chatten nog een tijdje en toen stelde Pluto hun voor om samen met hem een wandeling als blinde te maken.



Bijna iedereen ging op de uitnodiging in. De volgende ochtend was de groep klaar voor een wel heel speciale wandeling. Stef blinddoekte hen en daarna loodste Pluto hen om de beurt door een parcours vol obstakels. Toen de laatste blinddoek was afgenomen, zei Stef: En nu stel ik jullie voor aan de persoon van wie Pluto dit allemaal geleerd heeft. Op dat moment opende Charlotte de deur van de kennel. Katrien kwam tevoorschijn. Pluto liep op haar af en vloog haar om de nek. De kinderen keken stomverbaasd toe. Madison wist voor één keer niet wat te zeggen.

's Avonds regende het weer berichtjes. Maar van een heel andere soort dan anders.

Fantastische dag!

Pluto, je bent een supertalent!

Dankzij mijn opleider!

Bedankt, Katrien!

Charlotte stond versteld. Dezelfde mensen die Katrien gisteren nog beledigden, feliciteerden haar vandaag. Maar Madison ... die zei helemaal niets.

Facebook, één jaar later

De oude computer van Stef staat op het bureau van Katrien. Een week geleden heeft ze haar eigen Facebookpagina aangemaakt. Ze is er bijzonder trots op. Er staat een foto op van haar met Pluto, met als boodschap: Wij aanvaarden alleen ECHTE vrienden.

Ze kreeg zonet een vriendschapsverzoek. Van Madison. Ze aarzelt. Aanvaarden of Verwijderen? Uiteindelijk klikt ze op de muis.



Je kunt dit verhaal beluisteren op www.zonneland.be i.s.m. Sensotec.